

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ה ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּבַנִּי עֲלֵמָא. וּבְגִינִי כֶּךָ הִנְנִי מְשַׁחֲיָתֶם אֶת הָאָרֶץ. (ועל דא עשה לך תבת עצי גופר בגין לאשתזבא בה ולא יכיל לשלטאה עלך. רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחא אמר חד) כְּתִיב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּהוּ ה'.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי. לְטַל רְשׁוֹת לְהַחֲשִׁיךְ פְּנֵי בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלָכֵן הִנְנִי מְשַׁחֲיָתֶם אֶת הָאָרֶץ. [ועל זה עשה לך תבת עצי גפר, כדי להנצל בה ולא יוכל לשלט עלך, רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך אמר אחד]. כְּתוּב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּהוּ ה'.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן יא)

צוה ה'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי זְפִאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֲתִיְהִיב לְהוֹן אוֹרִיָּתָא קֳדִישָׁא וְאֵינּוֹן מְשַׁתְּדְּלִי בֵּה יִמְמָא וְלִילִי. תָּא חֲזִי דְּהָא מְשַׁמַּע דְּאֵלּוּלִי דְּאֲשַׁתְּפַח נֹחַ עִם תִּיבּוֹתָא בְּאַתְחַבְרוּתָא כְּחָדָא לָא אֲשַׁתִּיב (ובגין כך) אֲסִתִּים מִן עֵינָא בְּגוּ תִיבּוֹתָא. קָמוּ וְאֶזְלוּ.

אמר ההוא יודאי בודאי כתיב עשה לה תיבת עצי גופר, לה לגרמך בגין לאתחברא בהדה ולאשתזבא בה מה כתיב ויעש נח ככל אשר צוהו וגו'. (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

צוה ה'. אמר רבי יוסי, אשרי ישראל שנתנה להם תורה קדושה והם משתדלים בה ימים ולילות. בא ראה, שהרי משמע שלולא שנמצא נח עם התבה בהתחברות כאחד, לא היה נצל, [ולכן] נסתר מן העין בתוך התבה. קמו והלכו. אמר אותו יהודי, כתוב עשה לה תבת עצי גפר, לה ולעצמה, כדי להתחבר עמה ולהנצל בה. מה כתוב? ויעש נח ככל אשר צוהו וגומר.

טקסט הזוהר

תא חזי, מה כתיב ונח בן שש מאות שנה וגו'. וכי אמאי אתא חושבנא דא לממני. אלא אילו לא היה נח בן שש מאות שנה לא ייעול לתיבותא ולא יתחבר בהדה. כיון דאשתלים בשש מאות שנה כדין אתחבר בהדה.

תרגום לעברית

בא ראה מה כתוב, ונח בן שש מאות שנה וגו'. וכי למה בא החשבון הזה למנות? אלא אלו לא היה נח בן שש מאות שנה, לא יכנס לתבה ולא יתחבר עמה. כיון שהשתלים בשש מאות שנה, אז התחבר עמה.

טקסט הזוהר

ועל דא מן יומא דאשתלים חובייהו דבני עלמא אוריך לון קודשא בריך הוא עד דאשתלים נח בשש מאות שנה ואשתלים דרגיה כדקא יאות והיה צדיק שלים. וכדין עאל לתיבותא. וכלא כגוונא דלעילא:

ועל כן, מיום שהשתלם חטאם של בני העולם, חכה להם הקדוש ברוך הוא עד שהשתלם נח בשש מאות שנה, ונשלמה דרגתו כראוי והיה צדיק שלם, ואז נכנס לתבה. והכל כמו שלמעלה.

טקסט הזהר

ונח בן שש מאות שנה כמה דאמרן. ובגיני כה לא אתמר כבן שש מאות שנה. (ד"א ל"ג לקביל שית סטרין דעלמא). תו פתח ואמר ואני הנני מביא את המבול מים. מאי טעמא הנני כיון דאמר ואני. אלא אני אנכי (נ"א הנני) כללא מלה חדא היא.

תרגום לעברית

ונח בן שש מאות שנה, כמו שאמרנו. ולכן לא נאמר כבן שש מאות שנה [ד"א כנגד ששת צדדי העולם]. עוד פתח ואמר, ואני הנני מביא את המבול מים. מה הטעם הנני כיון שאמר ואני? אלא אני, אנכי, [הנני] - הכל זה דבר אחד.

טקסט הזהר

תא חזי, בכל אתר אני אתעביד גופא לנשמתא ודאי דמקבלא ממה דלעילא. ובגין כה אתרמיז באת קיימא דכתיב אני הנה בריתי אתה. אני דקיימא באתגליא מזומנת למנדע. אני פרסיא למה דלעילא. אני דעבידנא נוקמין לדרי דרין. ואני כליל דכר ונוקבא כחדא. לבתר אתרשים בלחודוי דאזדמן למעבד דינא. הנני. מביא את המבול מים.

תרגום לעברית

בא ראה, בכל מקום אני נעשה גוף לנשמה, ודאי שמקבלת ממה שלמעלה, ולכן נרמז באות הברית, שכתוב אני הנה בריתי אתה. אני שקיימת בגלוי מזמנת לדעת, אני פסא למה שלמעלה, אני שעושה נקמות לדורי דורות. ואני - כולל זכר ונקבה כאחד. אחר כך נרשם לבדו, שהזדמן לעשות דין. הנני. מביא את המבול מים.

כִּיּוֹן דְּאָמַר מְבִיא אֶת הַמְּבּוּל לָא יִדְעָנָא דְּאִיהוּ מִיָּם. אֶלָּא אֶת הַמְּבּוּל לְאַסְגָּאָה מִלְּאָד הַמּוֹת, דְּאָף עַל גַּב דְּמִיָּא הָווּ. מַחְבְּלָא (לַחְבֵּל לַא בְּהוֹן מַחְבֵּלָא) (ד' א' הוה) אָזִיל בְּעֵלְמָא לְשִׁיזְצָאָה בְּאֲנוֹן מִיָּין. אֲנִי יִי, הָכִי תַנִּינֵן נְאֻמָּן אֲנָא לְשֵׁלְמָא אַגְר טַב לְצַדִּיקָא וּלְאַתְפָּרַע מִרְשִׁיעִיָּא. וּבְגִין כֶּה אַבְטַח לֹון קָרָא לְצַדִּיקָא בְּאֲנִי לְשֵׁלְמָא אַגְר טַב דְּלֵהוֹן לְעֵלְמָא דְּאֲתִי. וְאַגִּזִּים לְרְשִׁיעִיָּא לְאַתְפָּרַע מִנִּיָּהוּ לְעֵלְמָא דְּאֲתִי בְּאֲנִי.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁאָמַר מְבִיא אֶת הַמְּבּוּל, לֹא יִדְעָנוּ שֶׁהוּא מִיָּם? אֶלָּא אֶת הַמְּבּוּל, לְרַבּוֹת מִלְּאָד הַמּוֹת. שְׁאָף עַל גַּב שֶׁהָיוּ מִיָּם, הַמְּשַׁחִית [לְהַשְׁחִית בָּהֶם] [הִיָּה] הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם לְהַשְׁמִיד בְּאוֹתָם הַמִּיָּם. אֲנִי ה' - כֶּה שְׁנִינוּ, נְאֻמָּן אֲנִי לְשֵׁלֶם שְׁכָר טוֹב לְצַדִּיקִים וּלְהַפְּרַע מִהַרְשָׁעִים. וְלִכְן הִבְטִיחַ לָהֶם הַפְּסוּק לְצַדִּיקִים בְּאֲנִי, לְשֵׁלֶם שְׁכָר טוֹב שְׁלָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִים לְרְשָׁעִים לְהַפְּרַע מֵהֶם לְעוֹלָם הַבָּא בְּאֲנִי.

טקסט הזוהר

לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר. כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא דְּדָא הוּא מַחְבְּלָא דְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוֹת יב) וְלֹא יִתֵּן הַמְּשַׁחִית לָבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוּף. וְדָא הוּא לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר מַסְטָרָא דְּקִיץ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי. דְּהָא כִּיּוֹן דְּמָטָא זְמָנָא דְּאוֹרִיָּה לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא (ד' א' ל' ג' וְאוֹרִיָּךְ לֹון) עַד דְּאִשְׁלִים נַח לְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּדִין לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר. אָמַר הָכִי אוֹלִיפְנָא מְשֻׁמִּיָּה דְּרַבִּי יִצְחָק (ס' א' בְּרַבִּי יוֹסִי מַחוּזָאִי) דְּאָמַר לָן (נ' א' הָאִי דְּאִמְרִי לְכוּן).

תרגום לעברית

לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר - כְּמוֹ שֶׁהַעֲמִדְנוּ, שֶׁזֶהוּ הַמְּשַׁחִית שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב (שְׁמוֹת יב) וְלֹא יִתֵּן הַמְּשַׁחִית לָבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוּף. וְזֶה הוּא לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר, מִצַּד שֶׁל קִיץ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי. שֶׁהָרִי כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַן שְׁחָכָה לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (ד' א' וַחֲכָה לָהֶם) עַד

שְׁהַשְׁלִים נַח לְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, אֲזִי לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר. אָמַר, כֹּה לְמַדְנִי מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי יִצְחָק
[ס"א ברבי יוסי מחוזאי], שָׁאָמַר לָנוּ, [ס"א זה שאמרתי לכם].

טקסט הזוהר

פִּתַּח וְאָמַר, (יִשְׁעִיָּה לַח) אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם
יוֹשְׁבֵי חֲדָל. אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה, כִּמָּה אֶטִּימִין אֲנוֹן בְּנִי נָשָׂא דָלָא יִדְעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין
בְּמִלִּי דְאוֹרֵייתָא, אֶלָּא מִסְתַּכְלִי בְּמִלּוֹי דְעֵלְמָא וְאֶתְנַשִּׁי מִנִּיָּהּ רוּחָא דְחֻכְמָתָא.

תרגום לעברית

פִּתַּח וְאָמַר, (יִשְׁעִיָּה לַח) אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם
יוֹשְׁבֵי חֲדָל. אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה, כִּמָּה אֶטִּימִין הֵם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא
מִשְׁגִּיחִים בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה, אֶלָּא מִסְתַּכְלִים בְּדַבְּרֵי הָעוֹלָם וְנִשְׁכַּחַת מֵהֶם רוּחַ חֻכְמָה.

טקסט הזוהר

דִּכְדַּ בַּר נָשׁ אֶסְתַּלַּק מֵהָאִי עֵלְמָא וַיְהִיב חוֹשְׁבָנָא לְמֵאֲרִיָּה מְכָל מַה דְּעֵבֵד בְּהָאִי עֵלְמָא
בְּעוֹד דְּאִיְהוּ קָאִים רוּחָא וְגוֹפָא כְּחֻדָּא וְחָמִי מַה דְּחָמִי, עַד דְּאִזִּיל לְהֵוָּא עֵלְמָא וּפְגַע לִיָּה
לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן יְתִיב לְתַרְעָא דְגִנְתָּא דְעֵדֶן לְמַחְמִי כָּל אֲנוֹן דְּנִטְרוּ פְקוּדֵי דְמֵאֲרִיָּהּ וְחֻדֵּי
בְּהוּ.

תרגום לעברית

שְׁכַּשְׁאָדָם מִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹתֵן חֲשָׁבוֹן לְרַבּוֹנוֹ מְכָל מַה שֶּׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹד
שֶׁהוּא קָיָם רוּחַ וְגוּף כְּאֶחָד, וְרוּאָה מַה שֶּׁרוּאָה, עַד שֶׁהוֹלֵךְ לְאוֹתוֹ עוֹלָם וּפּוֹגֵשׁ בְּאָדָם
הָרֵאשׁוֹן יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר גֶּן עֵדֶן לְרֹאוֹת כָּל אוֹתָם שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת רַבּוֹנָם וְשָׁמַח בָּהֶם.

וכמה צדיקים סחרניה דאדם. אנון דאתמנעו מארחא דגיהנם וסטו לגבי ארחא דגן עדן. ואלין אקרון יושבי חדל. ולא כתיב יושבי חדל. בגין דלא הוו כמו חולדה דגררא ומנחא ולא ידעא למאן שבקא. אלא יושבי חדל. כמא דאת אמר, (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם וגו' (אלא יושבי חדל) דאתמנע לון מארחא דגיהנם. ואתקיפו בהו לאעלא להו בגנתא דעדן.

תרגום לעברית

וכמה צדיקים סביב אדם. אלו שנמנעו מדרך הגיהנם וסטו לדרך גן העדן, ואלה נקראים יושבי חדל. ולא כתוב יושבי חדל, כי אינם כמו חלדה שגוררת ומניחה ולא יודעת למי מניחה, אלא יושבי חדל, כמו שנאמר (שם ב) חדלו לכם מן האדם וגו', [אלא יושבי חדל] שנמנעו מדרך הגיהנם, והחזיקו בהם להכניסם בגן עדן.

טקסט הזוהר

דבר אחר יושבי חדל אנון מריהון דתשובה דמנעו גרמייהו מאנון חובין דחייביא. ובגין דאדם הראשון תב בתיובתא קמי מאריה. יתיב (נ' א עם) על אנון דאתמנעו מחוביהון ואנון בני חדל. כמא דאת אמר, (תהלים לט) אדעה מה חדל אני. ובגין כך איהו יתיב לתרעא דגנתא דעדן וחדדי בהו בצדיקים דאתיין ביהוא אורחא דגנתא דעדן.

תרגום לעברית

דבר אחר יושבי חדל - אלו בעלי תשובה שנמנעו עצמם מאותם חטאי הרשעים. ומשום שאדם הראשון שב בתשובה לפני רבונו, יושב [עם] על אותם שנמנעו מחטאיהם והם בני חדל, כמו שנאמר (תהלים לט) אדעה מה חדל אני. ולכן הוא יושב בשער גן העדן ושם בצדיקים שבאים באותה דרך של גן עדן

תא חזי, מה כתיב אמרתי לא אראה יה. וכי מאן יכול לראות יה? אלא סופא דקרא אוכח דכתיב יה בארץ החיים. תא חזי, כד (תרומה קמא) סלקין נשמתין לאתר צורא דחיי. תמן מתהנן בזהרא דאספקלריא דנהרא דנהיר

בא ראה מה כתוב, אמרתי לא אראה יה. וכי מי יכול לראות יה? אלא סוף הכתוב מוכיח, שכתוב יה בארץ החיים. בא ראה, כשהנשמות עולות למקום צרור החיים, שם נהנים בזהר של האספקלריה שמאירה מהמקום העליון של הכל. ואלו לא התלבשה הנשמה בזהר של לבוש אחר, לא תוכל להתקרב לראות את אותו האור. וסוד הדבר - כמו שנותנים לנשמה לבוש שמתלבשת בו לעמד בעולם הזה, כך גם נותנים לה לבוש של זהר עליון לעמד בה באותו עולם ולהסתכל בתוך אותה אספקלריה שמאירה מתוך אותה ארץ החיים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.